

Doorstart gaat vaak het beste met oude eigenaar

door Flip Schreurs

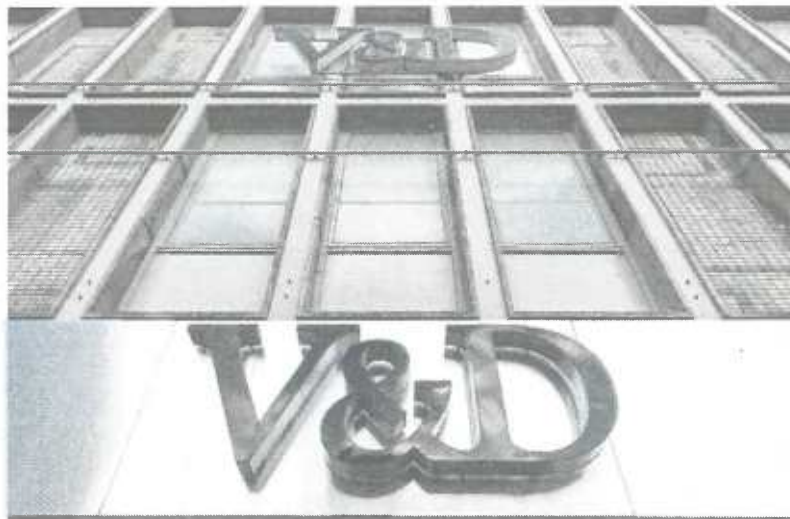
Het redactioneel commentaar van Chris Paulussen over V&D (ED van 13 januari) begon met de opmerking dat failliete bedrijven 'helaas' vaak een doorstart maken onder de oude eigenaren. Helaas gaan ondernemingen failliet, maar het is een *fact of life*. Dat kan liggen aan het economisch getij – zoals de afgelopen jaren bijvoorbeeld veel bij bouwbedrijven –, dat kan liggen aan het te laat reageren op veranderende omstandigheden – zoals de retailbranche die worstelt met de opkomst van webshops –, of er kan sprake zijn van mismanagement en in het uiterste geval zelfs fraude.

Op het moment dat een curator door de rechtbank benoemd wordt, heeft het niet veel zin als eerste uitvoerig stil te staan bij de hiervoor bedoelde oorzaken. Daarvoor ontbreekt gewoon de tijd. Het is eerst zaak de bezittingen voor een zo hoog mogelijk bedrag te gelde te maken.

Gelukkig kan dat meestal het beste door een doorstart, omdat daarbij de hoogste waarden worden gerealiseerd voor het nog gezonde deel van de onderneming. Vaak gaan hoge opbrengsten en behoud van werkgelegenheid dus hand in hand.

Het is logisch dat de ondernemer die bij het gefailleerde bedrijf aan het roer stond vaak een goede en hoge bieding kan uitbrengen: hij kent nu eenmaal het bedrijf het beste. De curator doet er dus verstandig aan de plannen van die oude ondernemer aan te horen. Dat is alleen maar anders in gevallen waarin onmiskenbaar sprake is van fraude of serieus rekening gehouden moet worden met misbruik van faillissementsrecht.

Van dat laatste is sprake als het

● De curatoren in het faillissement van V&D zijn volop bezig met gesprekken over overname van (delen van) het bedrijf. foto Siese Veenstra/ANP

faillissement geen andere bedoeling had dan om op een goedkope manier van personeel af te komen. Daarvan is – zoals blijkt uit de rechtspraak – echt maar in uitzonderingsgevallen sprake.

Het werkelijke probleem is dat de wetgever pas de laatste jaren is gaan nadenken over nieuwe methodes om herstructurering van bedrijven in moeilijkheden mogelijk te maken. Tot nu toe is het zo dat bedrijven eigenlijk alleen maar de keuze hebben tussen relatief dure sanering met ontslagrondes, sociale plannen en dergelijke en de – weliswaar 'goedkope' maar commercieel dramatische – sanering door faillissement en doorstart.

Gelukkig begint de wetgever daar steeds meer aandacht aan te geven. Er liggen plannen voor stille bewindvoering, schuldsanering voor bedrijven buiten faillissement en verbetering van de surseance-wetgeving. Daarin wordt nagedacht over plannen om meer werkgelegenheid te behouden, en dan voor bedrijven in moeilijke-

den op betaalbare wijze.

Als een curator eenmaal een geslaagde doorstart heeft gemaakt – dan wel met de oude ondernemer, dan wel met een buitenstaander –, krijgt hij alle tijd om te onderzoeken wat exact de oorzaak van dat faillissement was en of daarvoor bestuurders of aandeelhouders aansprakelijk moeten worden gesteld. Dergelijke procedures zijn verre van eenvoudig en een curator doet er verstandig aan sentimenten daarover niet al de overhand te laten krijgen in het begin van zijn werkzaamheden.

Ondertussen kunnen we hopen dat er voldoende partijen zijn die brood zien in de levensvatbare kern van V&D. Dat die het heel anders moeten doen dan V&D het de afgelopen jaren heeft gedaan, lijkt wel zeker. Anders ligt een volgend faillissement in het verschiet.

S Flip Schreurs is als curator en begeleider van bedrijven in moeilijkheden werkzaam bij Boels Zanders Advocaten in Eindhoven.